

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

עינן שפט
נור מצוה

"מִצְאָה רֹיחַ בְּעֵלִי" עוֹשֶׂר דְּכָרִיב "צְדָקָה"^③
אגָדָה דְּכָרִיב וּכְבוֹד: בְּחִיבָּה הַכָּא "וּכְבוֹד" וּכְחִיבָּה
הַחֲתָם כְּבָדָה חַבְמָם יְנַחֲלוּ חַנְיאָה זְיהָה דְּכָרִיב
כְּמַאֲרָא אָמַר יְשָׁעָה לְבָעֵל חַדִּין לְהַשְׁבִּיךְ
וּלְוֹמֵר לֵךְ: אֲםָן אַלְהִיכָּם אוֹהֵב עֲנֵיִם הוּא
מִפְנֵי מַה אִינּוּ מִפְרָטָס?: אָמָר לוּ כִּי שְׁנִיצְׁזָול
אָנוּ בְּהַן מִרְדָּהָה שֶׁל נִידָּנָם, וּוֹ שְׁאַלְהָ שָׁאַלְהָ
טוֹרְנוֹתָרְפָּס הַקְשִׁיעָה אֶת רְעֵיָם: אֲמָן אַלְהִיכָּם
אוֹהֵב עֲנֵיִם הוּא מִפְנֵי מַה אִינּוּ מִפְרָטָס?
אָלְכָל כִּי שְׁנִיצְׁזָול אָנוּ בְּהַן מִרְדָּהָה שֶׁל נִידָּנָם
אָלְכָל אֲדֹרְבָּה^④ וּוֹ שְׁמַדְחִיבָּתָן לְגַיְנָם, אַמְשָׁול
לְקַשְׁלָה לְמַהְרָה דּוֹמָה לְמַלְךָ בָּשָׁר וְדָם
בְּקַשְׁלָה לְמַהְרָה דּוֹמָה לְמַלְךָ בָּשָׁר וְדָם

רב משל מה הדריך דומה למלך בשוד ודם
שבעם על עברן וחבשו בקית האסורים ונזה עליו שלא להאכלו ולא
לנניין נפשות פשעטו מלכו:

“ אמר גודליה צדקה שמקובלת את גגאלה שנאמר כה אמר ר' שברך משפטם וטעו אמרת כי קרבנות
את שלומי מחת העם הוה [ונז' את] הרחדר ואת הרחמים חסר וגו נAMILות מסרדים רחמים זו ואicket חנין
בצראד אל עלור בר יוסיכל צדקה והסדר שישאל עוזשין בעולם הזה שלום גודלו פרקליטין נזולין בין ישראלי
לאיברין שבשים שנאמר בכה אמר ר' אל תבא בית מרוח ואל תALK לטפוד ואל חנוד להם כי אנטפוי
בלבב “ונתבב החם” ייזאו אנשים בני בלען מה להלן עבורות נוכבים אף באן עבורות בגבינות חנין
ובבליען “ונתבב החם” אמר הושען כאליו עוזר עבורהות כוכבים כתוב חכמא דהשר לך פון היה דבר עם לבניך

3- נסגרה אמר גאנז גאנז
וילטן לשועתי לא זידרתי להנגולות^{וילטן} הוא דיה אמר עשרה דברים קשים נבראו בעלם פָּרֶך קשה (אַזְׂכֵר מפערען אַזְׂכֵר) קשה מים מבני אוטו, מט קשים, עבים סובלים אונז, עביס^{וילטן} קשים, רוח מפורה, רוח קשה, גוף סובלן, גוף קשה, פרד שוברה, פָּרֶך קשה, יין מפיגו, גוף^{וילטן} קשה, שנייה מפחרתו, מויית קשה (ימברולום) ואזבך מאלץ מוי במתה^{וילטן} ובתיכיב אַזְׂכֵר חאל מומן^{וילטן} דיש ברוי לרוחץ ברבו גוינו, ביון רוחץ

כמגדת הקב"ה מודה בשער ושם: מורת בשער ודם ארים מביא דורון נודול למלך-ספק מקובלין אוונע
ספיק איין מקובלין אוון הומנו[ואם המצא לומר מקובלין אוון ממן],ספק רואה פניו המלך ספיק איין
רואה פניו המלך והקווש ברוך הוא איין כ: אדם נוחן פרותה לעני וכוה ומקבל פניו שכינה שנאמר עני בצדיק
אהאה פניך אשכבה בהקץ המנוחך רבי אלערו יירוב פרותה לעני והדר מצלי אמר (א"ר בותחים) עני
בצדיק אהוה פניך מא" אשכבה בהקץ המנוחך אמר רב נהמן בר יצחק כל תלמידי תבמים שמנדרין שיים
בעוולם הוות והקב"ה משביען מזיו השכינה לעולם הבא א"ר יוזנן מא" דכתיב במלוחה ה' חנן לאל מלכא
חטוב אי אפשר לאומרו בכלל עבר לה לאיש מלה. א"ר חייא בר בא"ר ברכ"י יותנן (רמן) כריב לא

עליה הון ביום עשרה **ונתקה חצי ממנה** וכטב לא ייעילו אוצרות רשות **ונדרקה** תציג מומת שיתעדיקת הללו למה? **אתם שמצילתו מミחה משונה** (אתה שמצילתו מדינה של גורמים וא') **וזה לא שמצילתו מדינה של גורמים** והוא דכתב ביה עשרה דכתב בום העורף, וא' זו **זה שמצילתו מミחה משונה?**

ביבנו גרשום
חקה זו ישר שריו
נכטס וועזר שיעשה
זונ זונען: כדר' ז'
וועזר בפערת בשיין
טונו: יש לו געלן דורך
וועזר להשכין
בבישו זונען זונען ז':
ביבנו איז אונען ז'

• 30 •